

אימפרסיה 2003

גלריה ג'ולי מ. ת"א

מאת: מרב סודאי

העבודות שבתערוכה מבוססות על אירועי הדמים ועל קורבנותיה של אינתיפאדת "אל – עקצא".

הישנותם של האירועים - פיגועי התאבדות וירי, מבצעי חיסול ותגובות צבאיות ופיגועי נקמה על החיסולים – על פני למעלה משנתיים יוצרים מציאות פרועה של אובדן, יגון וסבל. מציאות מקהת חושים שהופכת לשגרה. שיגרה בלתי נסבלת של קבלה. חלק מהעבודות נעשו בטכניקת ציור אקריליק על בד המחקה רקמת בד (גובלן) וחלקן בטכניקה "פוינטליסטית" – טושים על נייר משי. טכניקות אלה משמשות במקורן לתיאור מצבים פסטוראליים ונעימים שביצוען הסיזיפי מחייב שקט נפשי.

הציור כחיקוי של רקמה מתכתב עם טכניקה מסורתית רבת שנים, בה נשים רקמו גובלנים דקורטיביים לקישוט בתיהן. החלוקה לריבועים נראית כמו פיקסלים המרכיבים תמונת מחשב או טלויזיה.

השימוש בטכניקות אלה, **דווקא** לצורך תיאור מצבים כואבים כל כך, מעביר לצופה את האבסורד שבהרגל. האבסורד שבחיים תחת שיגרה קשה וכואבת ובהפיכתה לדגם ציורי.

הציורים מתארים אנושיות ברגעיה הקשים ביותר. רגעי שכול, אובדן ויאוש. הם מדגישים את המצב הבלתי נתפס של הפיכת מציאות קורבנית לחיי שיגרה.

מרב סודאי נולדה וגדלה בנהריה. עיר בגבול ישראל – לבנון. בשנים האחרונות היא חיה ויוצרת בתל-אביב. כיום חיה בקיבוץ גבת. כילדה חוותה את הסכסוך הישראלי – פלשתיני שהשתולל משני עבריה של גדר הגבול הצפוני של ישראל. כאמן בוגר היא יוצרת בטבורו של אותו סכסוך אלים. סכסוך שעם הזמן הופך קיצוני יותר. שיגרת הסכנה, הפחד והקונפליקט הטביעו את חותמם, והביאו אותה לעסוק בשילוב הבלתי נתפס שבין שיגרה מדממת לחיי שיגרה, ולתיאור הזוועות כאסתטיקה דקורטיבית.